

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**AD sa[n]ctissimu[m] || dominu[m] nostru[m] Leone[m]
papam || decimu[m]. Ac diuu[m] Maxemilianum
Imperatorem || semper augustu[m]. APOLOGIA ... || Iacobi
hochstraten. Artiu[m] & sacre theolo=||gi[a]e ...**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniae, 1518

Cap[itu]l[u]m. xvij. eande[m] tracta[n]s Capnionis assert[i]o[n]em.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34634

LIBER I. CAP. XVIII.

Capnion se re-
darguit

dargutoe turpi dicere. Nō ego excuso. qm̄ reberēt eū p̄ vero Messia
cis p̄missio recipe. Quo em̄ o dialectice stabit. si ab vli vliter sumo
to excusas. ⁊ de particulari nō excusas. Si vniuersali dū de Christo
nil sentiūt diuinū. neq; vt deo essentialr. neq; p̄ p̄cipatōem p̄ue-
niens. iudeos excusas q̄ mō deestari poterz. q̄ p̄ vero Messia eū nō
receperūt. Alia vt ⁊ ipa line subdant adducito.

¶ Caplm̄. xviii. eandē tractās Capnionis assertōem.
IOAN. REVCH. AD BE.

Neq; ex operib; ei⁹. diuinitatē verā attingere poterāt. Nam ⁊
Moses pur⁹ hō. ⁊ p̄phete puri hoies. ⁊ apli. p̄silia. imo ⁊ maiora
eorz fecerūt.
THEOLOGVS.

Capnion facti-
tatis

S. i. Nil factu leuius q̄ funiculū offerentē strāgulare. ac nosster
Capnion factitauit. Qui in sua declaratiōe scda. §. xxxj. in
hūc modū. in hec q̄q; scripsit s̄ba. Nā potuerūt (scz iudei) ex scri-
ptura. ⁊ in oī eo qd̄ christ⁹ opat⁹ ē. ⁊ docuit. credere ⁊ adhuc credibi-
liter scire. q̄ dñs n̄r̄ Jesus ver⁹ Messias deus ⁊ hō fuit. hec ibi. Qui
bus ad ea q̄ hic d̄t q̄ putas coherētia. imo q̄ d̄ apparētie erit. etiam
apud parū sapiētes. Qū hic ait. q̄ iudei ex operib; suis. verā eius
diuinitatē attingere nō poterāt. Spectares ⁊ mirabilē Capnio-
nis ad sese luctā. veritatē amator q̄ quis es. qm̄ paulo post citata
nūc s̄ba. cernerēs suā hāc sententiā. iudeos scz nullo mō p̄ eoz neg-
ligentē. affectatā. fictā negligentiā excusari. Qui comin⁹ h̄ asseruit.
eos aliq̄lit potuisse excusari. Utriq; noua logica. noua redargutio
dū illic nullo mō. h̄ hō aliq̄liter excusat. Asser ⁊ reliq̄.
IOAN. R. AD BE.

Capnionis ad
selucta.
Contradictio
manifesta

Magis ac humiliavit ⁊ exinanauit semetipm̄ fili⁹ dei assumpta
forma serui. q̄ virgo assumpto meretricio habitu. v̄ stipendiarij
cleric⁹. Maior em̄ lōge ē distātia inter deū ⁊ hoīem. q̄ inter yginē
et habitū meretriciū. Similitudo tñ bona ē. q̄ sicut nō videoz teneri.
yginē meretricio habitu indutā. eē yginē credere. ⁊ illū stipendiarij
vestib; amictū. eē clericū. ita ⁊ multo magz (qz maior ē distātia) vi-
dendo deū hūanitate circūamictū. imo solā hūanitatē vidēdo ⁊
sentiēdo quō poterāt ferri in ipam deitatē. vt credere illi hūanitati
deitatē eē vnitā tenerēt. p̄fertiz cū tal' vnio vix mēte attingit
THEOLOGVS

S. ii. Sane dem⁹ Capnion v̄ semel induisse te stabilitatē donū.
vt in seiūctis locis inueniarz in eodē p̄stitisse. Nec si q̄dem
similitudo nūc allata. ea ē. quā in tuo p̄silio p̄tendisti. p̄cise q̄q; in illis
ipis q̄ h̄ recēses. illic eā fundasti. Dinc ⁊ nostrā veridicā p̄uades
(quā sup̄ hac similitudine ad eūdē itellectū) p̄fecimus articulatiōem.
Cūq; similitudinē illā ex eis d̄ hic approbauerz fundamētis eāq; bo-
nā. puta sicut nō teneoz habitū meretricio indutā credere yginem.

Heretica p̄pa-
ratio.

LIBER I. CAP. XVIII.

Ita imo magis non tenebant iudei credere deum carne esse amictum. propter maiorem extremorum distantiam. Profecto non in te faues articulatio. quoniam tale hereticum estimauimus? paratorem. Hunc nunc vides. fac videamus? alia
IOAN. R. AD BE.

Et quous opera Christi talia fuerint. ut humanam mentem in operatore deum dirigerent. Iuxta illud Nicodemi Joannis. iij. Nemo potest signa facere que tu facis. nisi fuerit deus cum illo. non tamen illa opera illum hominem esse vere deum concluderent. sicut nec Moyses aut Petrus apostolus. cuius etiam vmbra sanabat infirmos.
THEOLOGVS

S. iij. Christo docente primum hec tua Capnion eliminant. qui aut Joannis. v. Ipsa opera testimonium prohibent de me. Et deinde de quibus Joannis. xv. Si inquit opera non fecissem in illis. que nemo alius fecit peccatum non haberet. Dis prosequenter si accesserit. cum illa opera modo pertrasse diuino. sane que non ut reliqua oratio. sed propria auctoritate miracula profecerit precipiendo. quemadmodum diuus Thomas 3° parte. q. xliij. ar. iij. non tam docte quam christianissime est persecutus.
Joan. v.
Sctus Tho.

S. iij. Et preterea si ut cõiter senserint expositores. opera sua vtilis quibus mirabilia. christus introduxerit tamquam sufficientia sue diuinitatis testimonia. oculus apparebit tua Capnion audacia pergramdis. que et christi operibus detrahis pondus. et eis Moysi et Petri opera coequalisti. Ad reliqua vade visitanda.
IOAN. R. AD BE.

Tenebant tamen credere illa opera esse diuina. et ab alio preterquam deo fieri non posse. et exsequenti christo dicenti se esse deum. et illud per opera diuina probanti. credere debuissent ipsum esse deum. Sicut et virginis meretricio habitu ornate. et clerico illi. si illa probaret se virginem. et ille clericum. credere teneremur. Non quod humanitas christi. ferret nos seu forma serui in formam dei. sicut nec habet ille virginem aut clericum.
THEOLO.

S. v. Gladium spiritus in te Capnion accipimus? solum dei. quod Saluator totum protulit Joannis. v. Si ego testimonium probit de me ipso. testimonium meum non est vere. id est efficax secundum acceptationem hominum. opera que christus dixit sufficientia esse testimonia. tu infirmasti. Tu ergo videris. que pacto ex his duobus sufficientibus testimoniis surget. quod vnum christus. tu reliquum non efficax dicitis. presertim vbi opus (ut mox dixisti) solo non satis videtur. Roborare ergo videris ea que christus attenuauit testimonia. ea autem que christus valida dixit enervas
Joan. v.

S. vi. Tamen aut duo hec insimul iuncta. testimonium faciunt christi diuinitatis sufficientissimum. Et tamen tui Ocularis speculi consiliu. in nullo alleniat. Illic namque pretermiseras. que se deum affirmauit Christi assertionem. opera scidem per que sua diuinitatem probabat. tu his inquam duobus pretermisisti. in sola et nuda serui forma solum te fundasti. propter ea denique precise ad doctores remittis scribentes meretricio habitu indute virginis sollicitatores. iniuriam virgini non esse. Equibus

LIBER I. CAP. XVIII

oībo qđ qđo desumi poterit. nisi iudeos nil diuini de Jesu tenentes. promelle in dei filiū fuisse exptes. ppter ea (vt nūc ais) qm̄ maior ē distātia forme serui a diuinitate. q̄ habit⁹ meretricij a fōgine. Ad duc explo dēda q̄ restāt. s; meli⁹ p̄ deo tuo loq̄re. atq; locut⁹ es.

IOAN. R. AD BE.

Maiozē autē horrozē incurrit p̄parare. Chriſtum tauro. arietē z hirco. q̄ habitui meretricio. S; ipm̄ dñm̄ illis p̄param⁹. nec phoz rescimus.

THEOLOGVS.

S. vii. Qm̄ p̄ taurū z arietē te expurgatū ibas. capre caudas arripuisti Capnion. Un̄ tuā turpitudinē quātūcūq; gestias cooperire. nō p̄ualebis. Qm̄quidē fm̄ quā amict⁹ fuit chriſtus hūanitatē. p̄re filijs hoīm̄ speciosissim⁹ dinoscit. sane naturam indutus oībo donis z hucibus ornatissimā. ita vt nulli inhonestati. nulli indecētie loc⁹ relic⁹ sit. Neq; em̄ Chriſt⁹ aliqd̄ hūane imp̄fectōis aut infirmitat⁹ assumpsit. qđ vt plenitudini sciētie vel grē repugnaret. vt noster diuus Agnas fidelr̄ declarat. Proinde sacrilega hec tua dēphendit p̄paratio. vbi incarnatōem Chriſti sup̄bñctā. operi meretriciū habitū assumēs fōgimis. p̄portionalē fecisti. In q̄ ipa nō vt tu imaginār⁹ se hūiliat. sicut in assumpta hūanitate chriſt⁹. s; se longe turpissime dehonestat.

S. viii. Dū autē antiquū effugere niteris obiectū incōueniēs. ipm̄ p̄ nouā quandā. z nō min⁹ sacrilegā defendis assulatōem. Qm̄ em̄ Chriſt⁹ boui. leoni. arietē aut hirco p̄fer. assimilatio illa p̄ metaphorā facta. iuxta oīm̄ sentētiā doctorū. p̄cise attēdit fm̄ ea. q̄ in his aialib⁹ sunt natural⁹ z singularis p̄fectōis. oī indecētia relegata. In q̄bo z nihil turpitudinis. nil culpabilitat⁹ seu indecētie fingi p̄t. Un̄ p̄ hec tuā nō excusasti sacrilegā similitudinē p̄portionalē. vbi eā quā Chriſt⁹ assumpsit illibatā z scriſsimā hūanitatē. nimis inuerecūde ei. q̄ exprobrabil⁹ q̄q; morali turpis atq; culpabilis extat. meretricio habitui p̄ferre. haud q̄q; erubuiti. Ut q̄stionētur alia veniant.

Caplm̄. xix. oīdēs Capnionē in suis p̄fessionib⁹ sib̄sipi p̄riū.

IOAN. REVCH. AD BE.

Uez ad altiozē intellectu. a me illō fuerat dictū. nā iudeos excusavi z accusavi.

THEOLOGVS

S. i. Dic iterū lector dēphendis. veritatē id h̄re adagiū. qm̄ op⁹ memoria mendacib⁹. z p̄pterea etiā palliatorib⁹ mēdacioz. Ob id em̄ qm̄ nō satis memorie fuit Capnioni (vt mox indicabimus) seipm̄ h̄ redarguit atq; p̄stravit. Et h̄ luce clari⁹ apparebit. cū sua inter se p̄ulerit m̄ sc̄pta. In p̄cisa nā p̄ Spireñ. articulo. re. de inq̄stioze sic inq̄. Quā v̄bi huius loci (etiā falsando) si malat esse affirmatiua z dicitur. Quālar⁹ speculicū si ut v̄bi in iudeoz p̄sona

Lues pestifera

3° p. q. xiiij. ar. iij. et q. lxxv. Sacrilega p̄paratio Capnionis.

Mēdace optet eē memorē.